

Erhverv. Befolkningen er i stadig Tilvækst. Den udgjorde ved Aarhundredets Begyndelse ca. 5,200 Individer, men udgør nu ca. 13,000. Erhvervsfilberne ere meget saa paa Ærne, og den almindeligste og bedste af dem, Fiskeriet, er, navnlig naar det som hidtil for en stor Del drives med aabne Vaade, saa usikker, at den fattige Befolkning som Regel ikke deri alene kan finde tilstrækkelig Udkomme. For den vil derfor Brugen af en Husmandslob, en Trø, der ikke er mindre, end at der paa den kan holdes en Ko, være uvurderlig som Bierhverv og økonomisk Støtte særlig i dårlige Aar, naar Fortjenesten ved Fiskeriet og de Handels- og andre til Fiskeriet sig sluttende Bedrifter, der give Smaaafskilt Arbejde, slaa fejl. Der er derfor ogsaa en stadig voksende Efterspørgsel efter saadanne Jordlodder, men uagtet den private Jord, Odelsjorden, der som bemærket knapt udgør Halvdelen af den samlede færøste Jord, i Tidernes Løb efterhaanden er bleven stærkt, altsor stærkt, udstykket, strækker den dog langt fra til til at afhjælpe den tilstedeværende Trang. Priserne paa opdyrket Jord ere ogsaa bleve saa høje, at den saa at sige ikke kan købes af den fattige Befolkning.

Den hidtidige Udvikling af Trøopdyrningen er til en vis Grad at betragte som et Udslag af denne Tingenes Tilstand. Men ligesom man under de nuværende Forhold ikke kan nøjes med en Fortsættelse af det nuværende System, hvis Virkemaade er altsor afhængig af de enkelte Kongsfæsternes Forholdsbefindende, saaledes maa det endvidere siges at være i Statens Interesse, ikke blot i dens Egenkab af Varetager af det almene Lær, men ogsaa i dens Egenkab af Fæstegods Ejer, at den videre Udvikling af Trøforholdene ikke foregaar regelløst men efter lovbestemte Regler, kontrolleret og ledet af Statsmyndighederne, med andre Ord, at ogsaa Oprettelsen af ny Trøer undergives en almindelig Lovordning. Naar Talen her er om det almene Interesse, viser denne sig ikke blot som oven for antydet med Hensyn til Bevarelsen af en hensigtsmæssig Ejendomsfordeling, hvor denne findes, men ogsaa fra en anden Side. Som det nemlig ofte er blevet fremhævet under Lagtingsforhandlingerne, kan det ikke anses for heldigt, at der opstaar mange bebyggede Trøer uden paa saadanne Steder, hvor ikke alene Jorden selv er egnet dertil, men hvor der tillige haves Udgang til andet Erhverv, idet Trøen alene kun rent undtagelsesvis vil være tilstrækkelig til en Familys Underhold, og det ikke kan anbefales, at der hist og her paa

Ærne — som det for undertiden er sket ved Oprettelse af Nybygder, uden at det her nævnte Hensyn er taget — opstaar et Husmandsproletariat, som efter Omstændighederne næsten nødvendig maa falde vedkommende Kommune til Byrde.

Naar der strides til en Reform i Retning af Selvejendoms Fremme for de færøste Trøbefidderes Vedkommende, frembyder det Spørgsmaal sig naturligt, om der ikke samtidig burde træffes Foranstaltninger til selve Fæstegodsjets Overgang til Selveje. I længere Tid har i Virkeligheden ogsaa Lagtinget behandlet disse tvende Spørgsmaal under et, og Justitsministeriet, der betragter Kongsfæsternes Overgang til Selvejere ikke alene som noget i sig ønskeligt men som en Reform, hvis Tværføttelse kun er et Tidsspørgsmaal, har tidligere været tilbøjeligt til at mene, at Trøslagens Ordning burde udsættes, til den kunde behandles i Forbindelse med et Lovforslag om Fæstegodsjets Salg. Naar man har opgivet dette Standpunkt, er det ikke alene af Hensyn til Lagtingets gentagende fremsatte indtrængende Ønske om, at Trøslagen maatte blive ordnet uafhængigt af hint andet Spørgsmaal, men ogsaa fordi man i Virkeligheden erkender, at den efter det ovenanførte ønskelige Løsning af Trøspørgsmaalet ikke længere bør udsættes navnlig ikke efter et om end beslægtet saa dog ingenlunde i uadskillig Forbindelse med denne Sag staaende Spørgsmaal, hvis Løsning for Tiden frembyder langt større Vanskeligheder end hin. Vaade formenes nemlig det nuværende Tidspunkt at være ugunstigt for et Køb fra Kongsfæsternes Side, og der er paa Færøerne stor Dissens med Hensyn til de Vilkaar, paa hvilke Salg bør ske saa vel som med Hensyn til Spørgsmaalet om selve Foranstaltningens Belejlighed i det hele. Denne Reform vil derfor neppe for det første kunne gennemføres, og da det formentlig er saa langt fra, at dens Gennemførelse vil præjudiceres ved en Trøreform, at den formentlig netop lettere vil kunne iværksættes, naar en Ordning af Trøforholdene først foreligger, har man ment at burde tage denne for sig, saa meget mere, som man netop i de senere Aar paa Lagtinget, hvor Ansueljerne tidligere ogsaa i denne Sag have staaet skarpt over for hinanden, ved gensidige Indrømmelser er kommet til en større Grad af Enighed end før.

Justitsministeriet forelagde derfor det i sidstafgite Sommer forsamlede Lagting til Betænkning et i Hovedtrækkene med nærværende Forslag stemmende Lovudkast, sluttende